

En aquests moments el meu pensament i la meva solidaritat està amb les dones saharauis, hondurenyes, congolesees i tantes altres que estan patint tot tipus de violències i em pregunto, què fan els nostres governs?

Com valora la incorporació de la Visió de Gènere al tractament de la comunicació i la informació als Mitjans de Comunicació? Què et sembla la iniciativa de La Independent?

Recentment s'acaba de presentar l'estudi "Projecte de Monitoreig Global dels Mitjans" (GMMP) en el que s'assenyala, entre d'altres, que les dones representen el 23% de les persones que

apareixen en la informació i que aquesta continua reforçant els estereotips existents. Gairebé la mateixa situació que teníem a inicis dels 90 quan vam crear l'Associació de Dones Periodistes de Catalunya (ADPC).

En general, els mitjans de comunicació continuen oferint-nos una mirada androcèntrica i esbiaixada de la realitat, per tant, el naixement de La Independent és una molt bona notícia.

El país acaba una legislatura. Com la valores des de la perspectiva de gènere?

Cal assenyalar d'on veníem. Per tant, podem dir que s'ha avançat en moltes coses, però també que sempre hi podem anar més lluny. Important ha estat el paper que ha jugat l'ICD en la transversalització de la perspectiva de gènere; el donar veu i participació a les dones i associacions de dones des del Consell Nacional de Dones de Catalunya (CNDC) que, crec que han fet una tasca important a l'hora de fer propostes i el seguiment dels diferents temes abordats. Cal destacar l'aprovació de la Llei dels drets de les dones per a l'eradicació de la violència masclista i, en l'àmbit de la cooperació, la recent aprovació de les directrius d'equitat entre les dones i els homes de la política pública de cooperació al desenvolupament de la Generalitat de Catalunya.

Quins creus que han d'ésser els principals objectius per a la propera legislatura de Catalunya?

S'han fet lleis importants. Ara cal dotar-les de pressupostos coherents per poder-les desenvolupar. Ja sabem que en època de crisi les dones són les primeres víctimes. L'exemple més proper el tenim, per exemple, en la desaparició del Ministeri d'Igualtat, un ministeri que, cal dir-ho, tenia un pressupost molt petit. El que he dit pel que fa les dones també es pot aplicar a

la cooperació al desenvolupament.

Quina reflexió més urgent penses que cal fer en els processos d'igualtat, d'equitat i dels drets humans de les dones al món?

Tot i que partim de situacions molt diferents, la feminització de la pobresa, malauradament, és un fet arreu del món. L'època de crisi que estem patint (i no per culpa nostra) està afectant molt la cooperació al desenvolupament i, per tant, a les dones. És important, però, el treball de solidaritat i de denúncia que fan els moviments de dones i feministes com Dones de Negre o la Marxa Mundial de Dones pel que fa a la defensa dels drets humans de les dones i a la construcció de la pau. En aquests moments el meu pensament i la meva solidaritat està amb les dones saharauis, hondurenyes, congoleeses i tantes altres que estan patint tot tipus de violències i em pregunto, què fan els nostres governs? Crec que ens falta fer més incidència i pressió per part de la ciutadania, tenir una actitud més activa per tal de transformar la realitat.

Alícia Oliver Rojo Responsable de Comunicació de l'ONGD Cooperacció Delegada de la Comissió de Periodisme Solidari del Col·legi de Periodistes Vicepresidenta de la Xarxa Europea de Dones Periodistes